

Sygn. akt II Cz 262/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **A. S.**

przy udziale **W. S.**

o udzielenie zabezpieczenie

na skutek zażalenia uczestniczki postępowania na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 6 grudnia 2016 r., sygn. akt VIII Co 1018/16

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 6 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w pkt. I zabezpieczył powództwo A. S. przeciwko W. S. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) z siedzibą w M. o zapłatę kwoty 42 324,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2015 r. poprzez zajęcie ruchomości uczestniczki postępowania W. S. w postaci samochodu ciężarowego (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2010 oraz w pkt. II wyznaczył wnioskodawcy A. S. termin dwóch tygodni do złożenia pozwu przeciwko W. S. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) z siedzibą w M. o zapłatę kwoty wskazanej w pkt I postanowienia. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, że przytoczone przez wnioskodawcę w uzasadnieniu wniosku okoliczności oraz analiza treści załączonych dokumentów w postaci harmonogramu płatności rat leasingowych z umowy nr (...), historii rachunku bankowego wnioskodawcy, wydruków potwierdzeń wykonania przelewu, ubezpieczenia komunikacyjnego pojazdu marki (...) z polisy seria (...), wezwań kierowanych do uczestniczki postępowania, wydruku treści księgi wieczystej nr (...) oraz informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o działalności gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej odnośnie działalności gospodarczej uczestniczki postępowania uprawniają do roszczenia wnioskodawcy wynikające ze stosunku zobowiązaniowego jak i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia w sposób przez niego wskazany, tj. poprzez zajęcie ruchomości stanowiącej własność uczestniczki postępowania w sytuacji, gdy do innych składników jej majątku kierowane są roszczenia przez innych wierzycieli. Na marginesie Sąd wskazał, że roszczenie objęte niniejszym wnioskiem, uprzednio zostało rozstrzygnięte w sprawie o sygn. VIII Co 78/16 postanowieniem z dnia 5 lutego 2016 r., gdzie Sąd udzielając zabezpieczenia wyznaczył wnioskodawcy A. S. termin dwóch tygodni do złożenia pozwu o zapłatę przeciwko W. S.. Z ustaleń Sądu wynika natomiast, iż sprawa z powództwa

A. S. przeciwko W. S. o zapłatę nie została wytoczona. Biorąc pod uwagę przepis art. 744 § 2 k.p.c. w sytuacji takiej zabezpieczenie udzielone postanowieniem z dnia 5 lutego 2016 r. upadło z mocy prawa.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła uczestniczka podstępowania wnosząc o jego uchylenie, wstrzymanie wykonania w/w zabezpieczenia oraz zasądzenie od wnioskodawcy na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w kwocie 600 zł i opłaty sądowej w wysokości 100 zł oraz opłaty skarbowej w kwocie 17 zł. Zaskarżonemu postanowieniu uczestniczka postępowania zarzuciła:

- naruszenie prawa procesowego, a w szczególności art. 730¹ § 1 i § 2 k.p.c. polegający na jego wydaniu wbrew ustawowym przesłankom w postaci braku uprawdopodobnienia roszczenia jak również interesu prawnego jaki jest wymagany dla wykazania, iż brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia;

- naruszenie przepisu postępowania, a w szczególności art. 359 k.p.c., art. 361 k.p.c. i art. 365 § 1 k.p.c. oraz art. 366 k.p.c. polegające na wydaniu zaskarżonego postanowienia pomimo, iż pomiędzy tymi samymi stronami i na podstawie tych samych okoliczności doszło do wydania w przeszłości postanowienia z dnia 5 lutego 2016 r., sygn. akt VIII Co 78/16, w którym Sąd udzielił wnioskodawcy zabezpieczenia wyznaczając 2 tygodniowy termin do złożenia pozwu, którego to A. S. nie dokonał, przez co zabezpieczenie to upadło z mocy prawa a nadto przez, co kolejne zabezpieczenie dotyczące tego samego roszczenia pomiędzy tymi samymi stronami jest niedopuszczalne czy to z tego powodu, że nie nastąpiła zmiana okoliczności jak również, iż poprzednio wydane postanowienie posiada przymiot powagi rzeczy osądzonej.

W uzasadnieniu zażalenia Skarżąca wskazała, że Wnioskodawca niczym nie uprawdopodobnił treści umowy, która zobowiązywałaby uczestniczkę do przeniesienia własności samochodu do niej należącego. Samochód będący przedmiotem zabezpieczenia stanowił początkowo własność leasingodawcy, a po zakończeniu umowy leasingu i po spłacie wszystkich rat został wykupiony przez leasingobiorcę. Wszystkie raty i cenę zakupu zapłaciła wnioskodawczyni. W trakcie trwania leasingu samochód w pewnym czasie był wypożyczany przez wnioskodawcę, który ponosił z tego tytułu miesięczną tenutę dzierżawną. Po wygaśnięciu dzierżawy samochód został uczestniczce zwrócony. Obecnie nie istnieje jakiegokolwiek zobowiązanie z tego tytułu, po którejkolwiek ze stron. Twierdzenia wnioskodawcy w przedmiocie treści łączącego go z uczestniczką stosunku prawnego są całkowicie bezzasadne, a co najważniejsze gołosłowne. Zdaniem Skarżącej Wnioskodawca nie wykazał również interesu prawnego, według którego na wypadek zapadłego orzeczenia nie miałby możliwości jego wykonania. Nie wykazał również aby brak zabezpieczenia poważnie utrudnił jego wykonanie. Fakt, że przeciwko uczestniczce prowadzone jest postępowanie egzekucyjne, a także, iż orzeczono zakaz prowadzenia działalności gospodarczej nie jest dowodem bezpośrednim, ani nawet pośrednim na istnienie przesłanek określonych w art. 730¹ § 2 k.p.c. Ponadto w przeszłości Sąd na wniosek wierzyciela już raz dokonał zabezpieczenia, które dotyczyło tego samego roszczenia, a wnioskodawca nie spełnił warunku określonego w art. 733 k.p.c. przez co zabezpieczenie upadła. Tym samym nie może ponownie toczyć się postępowanie zabezpieczające pomiędzy tymi samymi stronami oparte na tych samych przesłankach i dotyczące tego samego roszczenia, a to z powodu wskazanych na wstępie zażalenia przepisów w szczególności powagi rzeczy osądzonej.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że wniosek o udzielenie zabezpieczenia powinien obowiązkowo zawierać uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających żądanie zabezpieczenia, czyli podstawy zabezpieczenia. Warunkiem udzielenia zabezpieczenia jest bowiem, zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c., łączne istnienie przesłanek w nim wymienionych, tj. uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Należy zatem podać okoliczności uzasadniające żądanie oraz okoliczności, z których powinno wynikać, że bez udzielenia zabezpieczenia uprawniony może być pozbawiony zaspokojenia lub w inny sposób pozbawiony ochrony prawnej. Przewidziany w powołanym przepisie wymóg uprawdopodobnienia istnienia roszczenia sprowadza się do

wykazania jego wiarygodności, zwalnia natomiast - na tym etapie postępowania - z obowiązku jego udowodnienia. Wnioskodawca musi zatem przytoczyć takie okoliczności, z których będzie wynikało, że roszczenie mu przysługuje, a okoliczności te będą przez niego uprawdopodobnione. Sposób uprawdopodobnienia roszczenia w każdym przypadku zależy od stanu faktycznego konkretnej sprawy, w każdym razie muszą istnieć podstawy do przypuszczenia, że roszczenie istnieje w rzeczywistości. Natomiast interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia występuje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Trzeba przy tym podkreślić, że osiągnięcie celu postępowania w sprawie, w rozumieniu tego przepisu, wiąże się z rodzajem ochrony prawnej, której udzielenia żąda się w postępowaniu cywilnym. Innymi słowy, interes prawny należy rozumieć jako obiektywną w świetle obowiązujących przepisów, czyli wywołaną rzeczywistością koniecznością ochrony określonej sfery prawnej, potrzebę uzyskania orzeczenia sądowego o odpowiedniej treści.

W rozpoznawanej sprawie A. S. złożył wniosek o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania poprzez zajęcie W. S. samochodu ciężarowego (...), nr rej. (...), rok produkcji 2010. Z uzasadnienia złożonego wniosku wynika, iż strony zawarły ustną umowę dotyczącą samochodów (...) i (...), w wyniku której wnioskodawca zobowiązał się do dokonywania za dłużniczkę spłat rat leasingowych wynikających z umów nr(...)oraz (...) zawartych z (...) S.A. we W., natomiast W. S. zobowiązała się do przeniesienia na rzecz wnioskodawcy własności obu pojazdów po ich wykupieniu od leasingodawcy. Z dołączonych do akt sprawy dokumentów wynika, iż ostatnia rata leasingowa za powyższy samochód była płatna do dnia 18 września 2015 r. Wnioskodawca przedłożył wydruk z potwierdzeniem przelewu wskazanej raty oraz pozostałych uregulowanych przez niego. Fakt udokumentowania wpłat dokonywanych przez Wnioskodawcę bezpośrednio na rzecz Leasingodawcy dodatkowo uprawdopodobnia roszczenie, w szczególności w świetle nawet nie uprawdopodobnionych twierdzeń zażalenia uczestniczki postępowania o zapłatę przez nią rat jak i ceny wykupu. Również w ocenie Sadu Okręgowego Wnioskodawca uprawdopodobnił roszczenie w stosunku do dłużniczki. Także interes prawny został przez wnioskodawcę w wystarczający sposób wykazany. Wnioskodawca wskazał, iż względem dłużniczki prowadzone jest postępowanie egzekucyjne i ma ona orzeczony zakaz prowadzenia działalności gospodarczej. Skarżąca potwierdziła w złożonym przez siebie zażaleniu, iż prowadzone są wobec niej postępowania egzekucyjne i orzeczono zakaz prowadzenia działalności gospodarczej. Pozbawienie prawa prowadzenia działalności gospodarczej stosownie do treści art. 373 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe (Dz.U. 2016.2171 t.j) może zostać orzeczony wobec osoby, która ze swej winy w warunkach istnienia podstaw do zgłoszenia upadłości, takiego zgłoszenia nie dokonuje i nie wykonuje innych obowiązków, już toku postępowania upadłościowego. Podstawą do zgłoszenia wniosku pozostaje niewypłacalność dłużnika, tj. stan w którym utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych (art. 10 i 11 cyt. Prawa upadłościowego). Zgodnie z aktualnym odpisem z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (<https://prod.ceidg.gov.pl/CEIDG>) wobec uczestniczki postępowania orzeczono prawomocnie zakaz prowadzenia działalności gospodarczej na okres 3 lat orzeczeniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu (sygn. akt VI Gz 24/15). Powyższa okoliczność w wystarczający sposób wykazuje interes prawny Wnioskodawcy w udzieleniu zabezpieczenia.

Upadek zabezpieczenia pozwala na ponowne wnoszenie o udzielenie zabezpieczenia. Udzielone zabezpieczenie przez Sąd ma bowiem charakter jedynie tymczasowej ochrony, może ulec zmianie, ograniczeniu a także upaść. Zarzuty zatem zażalenia w tym zakresie pozostają bezzasadne.

Sąd Okręgowy jedynie zaznacza, iż nie było kwestionowane przejście własności przedmiotu zabezpieczenia, a wręcz uczestniczka postępowania potwierdziła fakt, iż po zakończeniu umowy leasingu i po spłacie wszystkich rat samochód został przez nią wykupiony.

Mając powyższe na uwadze zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(...)